

Rannalla

Uusikuu

Laiva lähtee rannalle, jättä neito suremaan
pois matkaavaa.
Kaihoisasti katsoo purtta kauas kulkevaa,
pois kulkevaa.

Haaveissansa uskonut ei, että armaan vie
aaltojen tie.
Meri matkalaisen liian levoton kai lie
aavalle vie.

Ref: Rannallansa vaan, kultaansa neito odottaa,
kai merten myrskyt rantaan kantaa.
Vaan ei milloinkaan rakkaintaan tyttä tapakaan,
kun aallot onnen vain voi antaa.

Talvi saapuu, neito huomaa merten jättäneen,
veen jättäneen.
Jättä pitkin laiva tuskin rantaan saapunee.
Niin tuumailee.

Jättä hien hakkaan reiän josta reitin hälle teen
tien hälle teen.
Ettei kulkuansa estä vedet viilenneet.
Tien hälle teen.

Ref.

Tietä raivaa ulapalle,
tietä kotiin rakkaimmalle.
Horisontit kauas kantaa,
vaan ei enää lähtydä rantaa.

Ref.

Laa la laa la laa, la la la laa la la la laa
la laa laa laa laa laa laa..
